

VAKANTIE AAN DE NOORDZEEKUST

(Urlaub an der Nordseeküste)

Komedie in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

Carl Slotboom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VAKANTIE AAN DE NOORDZEEKUST (URLAUB AN DER NORDSEEKÜSTE)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Harry Luiken - 40-50 jaar

Martha - zijn vrouw, 40 jaar

Michiel - hun zoon, 16 jaar

Dirk Mulder - 40-50 jaar

Anita - zijn vrouw, 40 jaar

Britt - hun dochter, 17 jaar

Louis Kramer - campingeigenaar, 30-50 jaar

Els - zijn vrouw, 30-50 jaar

DECOR:

Het stuk speelt op een camping aan de Noordzeekust. Er staan een paar tenten, caravans en tuinmeubelen. Op kleine tonelen kan men volstaan om de zetstukken dienovereenkomstig te beschilderen. Er moeten echter wel deuren zijn, zodat de indruk gewekt kan worden dat men de caravan binnengaat. Rechts of links een toiletgebouwtje. Verder boompjes en struiken. Links en rechts zijn de op- en afgangen.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE SCÈNE

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. Het is vrijdagmiddag. Achter het toneel hoort men de stemmen van Harry en Martha)

HARRY: *(Komt op, op de voet gevolgd door Martha. Ze dragen koffers en reistassen en zijn zomers gekleed)* Alsjeblieft! Er is niets veranderd. Dit is de mooiste plek op de hele wereld, wat jij Martha? *(Harry zet z'n koffer neer)*

MARTHA: *(Zet ook haar koffer neer)* Ja, dat is het zeker. *(Rekt zich uit)* Aaahhh... eindelijk vakantie. Wat een hitte zeg, alsof de zon bij de prijs inbegrepen zit.

HARRY: Met onze caravan is alles in orde zo te zien.

MARTHA: Wat zou er ook mee moeten gebeuren? Louis kijkt er elke dag even naar en bovendien zijn we goed verzekerd.

HARRY: Ja dat wel, maar vandaag de dag mag je blij zijn wanneer vandalen de zaak niet vernielen.

MARTHA: Hier gebeurt dat zo snel niet Harry en het is toch veel handiger dat we onze caravan het hele jaar hier laten staan?

HARRY: Je hebt gelijk en bovendien doen we er een uur minder over zonder die ballast achter onze auto.

MARTHA: Over ballast gesproken, waar is Michiel eigenlijk?

HARRY: Geen idee, ik doe eerst de caravan even open. *(Zoekt de sleutel)*

MARTHA: *(Kijkt om zich heen en roept)* Michiel? Michiel?! We zijn hier! Hoor je me?! *(Er komt geen antwoord)*

HARRY: *(Kan de sleutel niet vinden en zoekt in zijn zakken en tassen)* Zeg Martha, weet jij nog waar ik de sleutel gelaten heb?

MARTHA: Typisch man! Toen ik hem wilde bewaren was het: nee, vrouwen kunnen nooit iets vinden en nu weet je zelf niet meer waar je hem gelaten hebt. Nee, nou wordt die goed.

HARRY: Heb ik hem misschien aan Michiel gegeven?

MARTHA: *(Denkt na)* Louis heeft hem. Je hebt hem vorig jaar aan Louis gegeven.

HARRY: Welnee, dat heb ik voor de grap gezegd. Ik geef onze caravansleutel toch niet zo maar aan anderen? *(Zoekt verder)* Dat is me wat moois.

MARTHA: Nou, dat begint lekker. Als dat zo doorgaat moeten we vannacht nog buiten overnachten ook.

HARRY: Waarom niet? Het is er warm genoeg voor.

MARTHA: Grapjas.

HARRY: Maak je geen zorgen, ik vind die sleutel heus wel. Een beetje geduld alsjeblieft.

MARTHA: Geduld? Hoe lang dan wel? Over drie weken is onze vakantie voorbij. *(Leunt met een zuur gezicht tegen de caravan)*

TWEEDE SCÈNE

(Michiel komt van rechts. Hij heeft een vishengel bij zich en een radio waaruit keiharde muziek komt)

MARTHA: Oh jongen, doe me een plezier en zet dat gejuengel af.

MICHIEL: *(Zet de radio uit)* Dat is Lenny Rosewitch and the Troublekickers.

MARTHA: Ik zou zeggen: geniet er van als je alleen bent. Het is niet om aan te horen.

MICHIEL: Tjongejonge, het is hier weer oervervelend. Vorig jaar was het al niet om uit te houden, maar dit keer overtreft het alles.

MARTHA: Loop niet te jammeren, help liever je vader zoeken naar de sleutel.

HARRY: Ik heb jou toch de sleutel gegeven toen we thuis vertrokken?

MICHIEL: Nou, dat zou ik dan moeten weten.

MARTHA: Zie je nou, je hebt hem zelf zoek gemaakt.

HARRY: Dan moeten we de deur maar openbreken.

MARTHA: Ben je niet goed bij je hoofd. Geen denken aan!

HARRY: Heb jij een beter idee?

MICHIEL: Ik heb een idee. We gaan weer naar huis en ik sluit me alsnog bij m'n vrienden aan en ga met hen naar Frankrijk.

MARTHA: Dat zou je wel willen hè?! Met tien van die knapen naar het buitenland. Bovendien lopen de meisjes daar de hele dag spiernaakt over de stranden. Nee, daar heb jij nog niets te zoeken.

HARRY: *(Opeens zeer geïnteresseerd)* Oja? Is dat zo in Frankrijk? Gôh, dat heb ik nooit geweten.

MARTHA: Jaja, dat zou ook wel iets voor jou zijn hè? Je moet je schamen. Ik word al misselijk als ik er aan denk. Met geen tien paarden zouden ze mij daarheen krijgen.

MICHIEL: Elf?

MARTHA: Hier aan de Noordzeekust is het nog zoals het hoort.

HARRY: Jaja...

MARTHA: Hier is het leven nog ontspannen, hier zijn de huwelijken nog in orde en wordt er weinig gescheiden.

MICHIEL: Jaja...

MARTHA: Hier zijn de mensen nog vriendelijk en eerlijk.

HARRY: Jaja...

MARTHA: We zijn hier en hier blijven we. Sinds vijf jaar komen we naar deze camping en heeft ooit iemand geklaagd?

MICHIEL: Ik moet elk jaar tegen mijn zin in hier naartoe en als vader die sleurhut niet snel opent val ik dood om van de honger. Willen jullie die verantwoording op je nemen?

HARRY: Geduld, alsjeblieft, geduld. Ik heb dit gedeelte van de koffer nog niet doorzocht.

MICHIEL: Hier om de hoek is een snackbar. Als het nog lang duurt dan...

MARTHA: Geen sprake van! We zijn nauwelijks op de camping en jij wilt je al weer volstoppen met vette calorieën? Nee hoor, ik maak zo direct een heerlijke frisse salade, tomaten, komkommer, wortels en groene sla. Daar heb je ook genoeg aan.

MICHIEL: Gatverderrie, dat eten we thuis elke dag al.

HARRY: *(Heeft de sleutel gevonden)* Hebbes! Wat zei ik? *(Tegen Martha)* Ik heb je toch gezegd dat ik de sleutel in deze koffer stop. Maar zoals gewoonlijk ben je dat weer vergeten.

MARTHA: Ik weet van niets, maar eh... maak nu eindelijk die deur maar eens open. *(Harry doet de deur open)*

MICHIEL: Mooi zo. *(Gaat naar binnen)* Goeie morgen wat een stank zeg!

MARTHA: *(Gaat ook naar binnen)* Oh nee hè! Harry, we hadden de afgelopen maanden hier op z'n minst een keer moeten luchten, dat doen de andere campinggasten ook.

HARRY: Dat kunnen wij toch niet weten, het is tenslotte de eerste keer dat we onze caravan hebben laten staan. Weet je wat? We zetten een paar uur de deur en alle ramen open en dan komt het helemaal goed.

MARTHA: En een stof! Ik moet hier eerst maar eens grondig schoonmaken. Ik begin meteen.

MICHIEL: Lekker hoor, onze vakantie begint meteen met de grote schoonmaak.

MARTHA: *(Terwijl Harry met een koffer naar binnen wil gaan, komt Martha naar buiten)* Harry, wil je even naar de kraan en een emmer water voor me halen? *(Michiel komt naar buiten)* En jij Michiel, loop even naar Louis Kramer en zeg dat we aangekomen zijn.

MICHIEL: Die woont helemaal aan het andere einde van de camping. Ik wil eerst wat eten en dan wil ik vissen.

HARRY: Je doet nu eerst wat je moeder vraagt.

MICHIEL: Als ik dit aan mijn vrienden vertel... dat gelooft helemaal niemand. Zestien jaar en dan pappie en mammië gehoorzamen. *(Wil hoofdschuddend af, maar blijft staan omdat Louis van links opkomt)*

DERDE SCÈNE

LOUIS: Hier ben ik al. Goedendag samen.

HARRY: Louis! Hoe is het? *(Geven elkaar de hand)*

MARTHA: Hallo Louis, alles goed? *(Geeft hem een hand)*

MICHIEL: Dag meneer Kramer. Is er in deze dooie uithoek nog iets veranderd? Of is het nog precies zo saai als ieder jaar?

MARTHA: Gedraag je Michiel.

LOUIS: Het geeft niet Martha, hij heeft gelijk. Voor jongens en meisjes van zijn leeftijd is hetgeen hier geboden wordt werkelijk niet om over naar huis te schrijven. Maar... ik heb een verrassing voor je.

MICHIEL: O ja?

LOUIS: In het dorp hier verderop is onlangs een buurthuis geopend waar een disco voor jongeren is gekomen. Er wordt echter geen alcohol geschonken. Maar misschien is het toch de moeite waard om er een kijkje te gaan nemen. Een wandelingetje van twee kilometer moet toch geen probleem zijn?

MICHIEL: Cool man! Daar ga ik vanavond meteen naar toe. Bedankt voor de tip meneer Kramer. Zo en nu ga ik naar de snackbar, of jullie dat nu goed vinden of niet. *(Michiel af)*

VIERDE SCÈNE

MARTHA: Ik word nog eens knettergek van die jongen.

LOUIS: Ach, laat hem toch Martha. Je moet hem niet zo streng behandelen. Je moet die jongelui meer hun eigen gang laten gaan. Zo gauw we ze iets verbieden, doen ze het stiekem. Ik verwonder me er sowieso over dat een jongen van zijn leeftijd nog met zijn ouders op vakantie gaat.

MARTHA: *(Tegen Harry)* Zie je nou?! *(Tegen Louis)* Ik roep voortdurend dat hij met zijn vrienden op vakantie moet, maar Harry heeft altijd duizend en een bezwaren en wil dat...

HARRY: Wat krijgen we nou?

LOUIS: Als ik mij goed herinner is Michiel vorig jaar zestien geworden en als ik me niet vergis hebben we zelfs zijn verjaardag hier nog gevierd.

HARRY: Klopt! En deze week wordt hij zeventien. Maar daarmee is hij nog lang niet volwassen, dat mogen we niet vergeten.

LOUIS: Nou ja, ik ben in ieder geval blij dat jullie er weer zijn. Hoe lang zijn jullie van plan te blijven?

MARTHA: Vier weken, zoals altijd.

HARRY: (*Kijkt naar de andere caravan*) Zeg Louis, is dat niet de caravan van de familie Petersen uit Breda?

MARTHA: Welnee, die zouden dit jaar toch naar Spanje?

HARRY: Maar de familie Petersen heeft ook zo'n sticker op de achterruit.

LOUIS: Nee, dit is de caravan van de familie Mulder uit Amersfoort. Een echtpaar van jullie leeftijd met een dochter. Ze zijn vanmorgen al vroeg aangekomen.

MARTHA: Een echtpaar van onze leeftijd? Nou, hartstikke leuk.

HARRY: (*Denkt na*) Familie Mulder? Uit Amersfoort?

MARTHA: Wat is er? Ken je die mensen?

LOUIS: Dirk en Anita Mulder met hun dochter Britt.

HARRY: Ani...? (*Nerveus, snel*) Nee nee, die eh... die ken ik niet. Maar eh... staat die caravan niet een beetje te dicht op de onze, of gaat die nog naar een andere plek?

MARTHA: Te dicht bij onze caravan? Welnee. Het is toch juist leuk wanneer de caravans dicht bij elkaar staan. Als ze allemaal honderd meter uit elkaar zouden staan, zou Louis niet veel verdienen.

LOUIS: Zo is dat. Maar als je liever een grotere plek wilt hebben Harry, dan kan ik wel eens even voor je kijken.

MARTHA: Nee hoor, geen sprake van, we staan hier en we blijven hier. En de caravan van de burens blijft ook staan. Dat zou me wat moois zijn zeg, wanneer we meteen de eerste dag al problemen met de overige campinggasten zouden hebben.

LOUIS: Nou, probeer het in ieder geval en als je er toch moeite mee hebt kunnen jullie altijd nog verkassen.

MARTHA: Mijn idee. We hebben vorig jaar ook vreselijk veel plezier met de familie Petersen gehad. Lies belt me zelfs regelmatig op.

HARRY: Het is oké, ik ben overtuigd. Laten we eerst onze spullen maar eens uitpakken.

LOUIS: Nou, doe je best dan maar, ik zal jullie niet langer storen. Ik hoop dat jullie je hier weer prima gaan vermaken en als jullie iets nodig hebben of als er iets mocht zijn, dan weten jullie me te vinden.
(*Wil af*)

MARTHA: Harry, we hebben toch iets meegebracht voor Louis?

HARRY: Klopt. (*Zoekt in een tas*)

MARTHA: Wacht even Louis.

HARRY: (*Vindt een fles in cadeauverpakking*) Alsjeblieft Louis, die is voor jou omdat je elke dag even naar onze caravan kijkt.

LOUIS: Ach, dat was toch niet nodig geweest.

MARTHA: Drink hem in goede gezondheid op en morgenavond kom je hier met Els en dan wordt er gegrild.

LOUIS: Dan slaan we niet af. Maar maak alsjeblieft voor ons geen drukte.

MARTHA: Dan doe ik ook niet, gewoon een gezellige avond. Ja toch Harry? *(Harry is met zijn gedachten ergens anders en reageert niet. Martha stoot hem aan)* Harry!

HARRY: Jaja...

MARTHA: Wat is er met jou aan de hand? Ben je niet lekker, je ziet zo bleek.

HARRY: Het is niets bijzonders, een beetje maag- en hoofdpijn.

LOUIS: Ja gaat toch niet ziek worden?

MARTHA: Nee zeg, daar zitten we echt niet op te wachten. Maar eh... hoe komt dat nu zo opeens? Onderweg heb ik je er niet over gehoord.

HARRY: Ik eh... ik wilde de vakantie niet bederven. Ik denk dat ik voorlopig maar naar bed ga.

MARTHA: Naar bed? Is het zo erg dan?

HARRY: Ja.

LOUIS: Ik vraag wel even of Els iets in haar medicijnkastje heeft staan. Ik kom zo weer. *(Louis af)*

MARTHA: *(Roept hem na)* Dank je Louis!

VIJFDE SCÈNE

MARTHA: Ben je echt niet lekker?

HARRY: Ja, denk je dat ik je maar wat wijsmaak?

MARTHA: Nee dat niet, maar ik verbaas me gewoon. Je hebt deze klachten nog nooit gehad. *(Achter het toneel hoort men de stemmen van Dirk en Anita)* Oh... ik geloof dat onze burens in aantocht zijn. Pep je een beetje op en je zult zien dat je zo direct veel beter zult voelen.

HARRY: Nee, dat geloof ik niet. *(Houdt een hand voor zijn mond en rent naar het toiletgebouwtje)*

MARTHA: Nou ja zeg.

ZESDE SCÈNE

ANITA: *(Komt op, gevolgd door Dirk. ze hebben plastic tassen bij zich en zijn zomers gekleed)* Oh... hallo.

MARTHA: Hallo. U bent zeker mevrouw en meneer Mulder uit Amersfoort.

ANITA: Klopt. Bent u helderziende?

MARTHA: Nee hoor, Louis heeft het me zojuist verteld. *(Geeft een hand)* Martha... Martha Luiken.

ANITA: Anita Mulder en dit is mijn man Dirk.

DIRK: Aangenaam. Is dat uw caravan?

MARTHA: Ja. We zijn hier nu voor de vijfde keer. Elke winter als we onze zomervakantie plannen, overleggen we of we naar Spanje, Griekenland, Turkije of Oostenrijk zullen gaan. Na een aantal weken zijn we het er dan over eens dat we maar weer naar deze camping zullen gaan.

DIRK: Wij zijn hier voor het eerst. Het is ook een stuk goedkoper als je in Nederland blijft.

MARTHA: Net wat u zegt. Wij komen uit Meppel.

ANITA: Oh, dan hoeft u ook niet zo ver te rijden.

MARTHA: Nauwelijks twee uur. *(Dirk doet de deur van zijn caravan open en brengt de plastic tassen naar binnen)*

ANITA: Heeft u zin om vanavond iets met ons te drinken, op de kennismaking zullen we maar zeggen?

MARTHA: Ja, dat lijkt me gezellig. *(Uit het toiletgebouwtje komt een gehoest en geproest. Anita kijkt verschrikt)* Dat is mijn man, hij voelt zich niet erg lekker.

ANITA: Ojee en dat meteen de eerste dag van de vakantie. Dat is vervelend.

MARTHA: Het zal wel weer overgaan. Maar ik zal u niet langer ophouden, bovendien heb ik zelf nog het één en ander te doen.

ANITA: We hebben een paar boodschappen gedaan, die ga ik inruimen. Nou, tot later dan maar. Een uur of acht?

MARTHA: Prima. Tot acht uur dan maar. *(Anita gaat in haar caravan. Martha pakt een tas en verdwijnt in haar caravan)*

ZEVENDE SCÈNE

HARRY: *(Steekt voorzichtig zijn hoofd om de deur van het toiletgebouwtje en kijkt om zich heen)* Waar heb ik dit in hemelsnaam aan te danken? *(Sluipt naar zijn caravan. Als hij er bijna is komt Dirk uit zijn caravan)*

ACHTSTE SCÈNE

DIRK: Oh, hallo. *(Geeft een hand)* Dirk Mulder. Als ik me niet vergis bent u onze buurman de komende drie weken.

HARRY: *(Nerveus)* Ja... dat eh... ja dat is heel goed mogelijk. Harry Luiken is de naam.

DIRK: Klaverjast u?

HARRY: Klaverjassen? Nee, dat eh... dat kan ik niet. Maar eh... ik moet mij verontschuldigen, ik moet eh... ik moet nog eh...

DIRK: We zullen ons de komende tijd ongetwijfeld nog wel zien.

HARRY: Ja, ongetwijfeld. *(Voor zichzelf)* Ik hoop van niet. Nou, tot eh... tot later dan. *(Harry gaat naar binnen)*

DIRK: Ja, tot later. *(Dirk gaat af)*

NEGENDE SCÈNE

MICHIEL: *(Komt tegelijkertijd met Britt op)* Zo, ik ben er.

BRITT: Ja, ik ook.

MICHIEL: Bedoel je... bedoel je dat je hier woont?

BRITT: Nou ja, wonen, vakantie houden zul je bedoelen. Dit is de caravan van mijn ouders.

MICHIEL: Dan zijn we buren.

BRITT: Super! Ik moet je eerlijk zeggen dat ik het stierlijk vervelend vind om met mijn ouders op vakantie te moeten.

MICHIEL: Bedoel je dat je ouders vinden dat je nog niet alleen op vakantie kunt?

BRITT: Ja.

MICHIEL: Dan kunnen we elkaar de hand geven. Hoe oud ben je?

BRITT: Zeventien. Oud genoeg om zelf te beslissen, vind je niet?

MICHIEL: Helemaal mee eens. Ik vraag me af hoelang mijn ouders mij nog zo kinderachtig willen behandelen. Toen m'n moeder trouwde was ze pas twintig en mijn vader net drieëntwintig.

BRITT: Bij mijn ouders was het ongeveer hetzelfde. Maar als je er wat van zegt dan zeggen ze dat vroeger alles anders was. Lekker excuus.

MICHIEL: Het wordt hoog tijd dat we ze eens laten zien dat we oud genoeg zijn om zelf te beslissen.

BRITT: Juist en ik heb ook al een plan. Ik heb tot nu toe niemand ontmoet met hetzelfde probleem, maar nu ik jou heb leren kennen...

MICHIEL: *(Beetje onzeker)* Maar eh... we kennen elkaar pas tien minuten.

BRITT: Nou en, daarom kunnen we toch wel een geintje uithalen?

MICHIEL: Vertel.

BRITT: We maken onze ouders gewoon een beetje bang en wel zo dat ze voor eens en altijd merken dat we geen kleine kinderen meer zijn.

MICHIEL: En wat is je plan precies?

BRITT: Dat zal ik je vertellen, maar niet hier. Zo direct komt iemand naar buiten en dan valt het hele plan aan diggelen. Zullen we naar het strand gaan?

MICHIEL: Oké, maar ik moet het even aan m'n ouders zeggen. Ze zijn in staat om me door de politie te laten zoeken, als ze niet weten waar ik ben.

BRITT: Kijk, dat bedoel ik nou. We kunnen niet eens naar de pot zonder dat pappie en mammie op de hoogte zijn. Maar goed, ik zeg mijn ouders ook wel even waar we naartoe gaan. Tot zo. *(Britt gaat de caravan binnen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto